

FÀBRIQUES PER A LA CREATIÓ

Antecedents: Pla de Cultura de 1999
Línia 1: Entitats i fàbriques de producció de continguts culturals. Generar totes les condicions per facilitar i esporcar la creació a Barcelona, el suport a la producció i el suport a la difusió.

Línia 2: Projectar Barcelona com a plataforma de promoció internacional. Generar condicions per atraure creadors, usos de Barcelona com a escenari de veiculació d'expressions culturals internacionals i estatals. Reforçar el caràcter internacional dels esdeveniments de la ciutat.

Pla estrègic de Cultura de 2006

Barcelona i la llar: Una ciutat llavoratana és una ciutat que fa una aposta per les aquàtiques indicatives, associatives, privades, públiques que de manera quotidiana fan possible l'experiència i les espais de prova i assaig, i d'experimentació en tota mena de llenguatges artístics. Els centres i equipaments de Barcelona Laboratori han de fomentar la visualitat de la creació artística, intraccióant amb els circuits i sistemes de difusió, locals i globals, finalment, han de potenciar la formació, les residències i els intercanvis entre artistes.

Fàbriques per a la creació

Xerxa d'entitats orientades a l'assigüar la creació en els diferents àmbits artístics de la ciutat: arts visuals, música, teatre, dansa, circ, literatura i audiovisuals. Rehabilitant recintes industrials endèssus, com la Fàbrica dels Sants Andreu o l'Estoccosa (Poblenou). Una aposta que inicia.

El regreso a las fábricas

Barcelona ensaya una política cultural a escala metropolitana. El plan de recuperación de fábricas para la creación cultural pone sobre la mesa la vertiente entre las formas de resistencia política a nivel urbano y las políticas oficiales. Da la impresión de que la administración local ha aprendido de los conflictos del pasado. La pregunta sería: ¿a dónde han ido a parar las formas alternativas de producción cultural?

